SÖMÜRÜCÜYE
YUMRUK
ORMAN ÖZEL SAYISI

200 ORMAN KÖYLÜSÜ ARASINDA YAPILAN ARAŞTIRMA

- **Maktalarda 8-10 kişi çalışılmaktadır. Genelikle aynı köydendirler.**
- **Hiçbirinin ormandan başka geliri yoktur.**
- **Topraklar çok verimsizdir. Ektikleri altı ay bile yetmemekte, gerisini tüccardan almaktadırlar.**
- **Ortalama beş bin lira borçları vardır.**
- **Ziraat Bankasının verdiği kredi 500 lira olduğundan, çoğu almamakta, alanların da hiç bir işine yaramamaktadır.**
- **HEPSİNİN İSTEDİĞİ TOPRAK DEĞİL-DAİMİ İŞTİR.**
- **Daimi iş olursa, ortalama olarak 750 Tl. aylık istemektedirler.**
- **Ormanda, senede en fazla beş ay çalışılmaktadır. Mayıs başından, Eylül sonuna kadar.**
- **Günlük çalışma, sabah beşten, akşamın yedisine kadardır.**
- **Bir mevsimde ellerine geçen para üç bin lirayı geçmiyor.**
- **Resimde motorlu destere kullanma oldukça yaygındır.**

ORMANDA ÇALIŞANLAR

Ücretlerimizi Arttırmak, Haklarımızı Alabilmek için Mücadele edelim.

Mücadelemizi Güçlendirmek için Birleşelim

SENDiKAMIZI KURUP DiRENELiM.

ORMANDA, kesim ve çekimde çalışanlar, yok yere çalıştıklarını, yaşama şartlarının gün geçtikce daha kötüye gittiğini görmekteler. Kesim ve çekim ücretleri senelerdir [illegible] artmamıştır. Halbuki, o günden bu yana hayat en az bir misli pahalılanmıştır.

MAKTA da çalışan ORMAN İŞÇİLERİ, iş kanununa alınmamıştır. Sigortalı sayılmamıştır. İş kazasından öldüğünde, ne işletmeden tazminat alınır, ne de sigortadan maaş bağlanır. Bu sömürü düzeninde kurulan KOOPERATİFLERİN de, ormanda çalışanlara hiç faydası olmamıştır. ZENGİNLERİN İŞİNE YARAMIŞTIR.

ORMAN İŞÇİLERİ, işçinin iktisadi mücadele teşkilatı kooperatif değil SENDİKADIR. Siz de fabrika işçileri gibi SENDİKA KURUN. İşletmeye karşı sendikada birleşin. Ancak sendika yoluyla işletmeye karşı mücadele edebilir, ücretlerinizi arttırabilirsiniz. Haklarınız verilmediğinde GREV YAPARSINIZ. DİRENİRSİNİZ.

ORMAN İŞÇİLERİ...

SENDİKA KURUN. SENDİKADA BİRLEŞİN.

Sömürücüye Yumruk

maktadır.

- HEPSİNİN İSTEDİĞİ TOPRAK DEĞİL-DAİMİ İŞTİR.
- Daimi iş olursa, ortalama olarak 750 Tl. aylık istemektedirler.
- Ormanda, senede en fazla beş ay çalışılmaktadır. Mayıs başından, Eylül sonuna kadar.
- Günlük çalışma, sabah beşten, akşamın yedisine kadardır.
- Bir mevsimde elerine geçen para üç bin lirayı geçmiyor.
- Kesimde motorlu destere kullanma oldukça yaygındır.
- Çekim aracı olarak manda kullanılmaktadır.
- Kesim-çekim ücretleri 1961 denberi değişmemiştir.
- Bir çift mandanın günlük yem ihtiyacı 30 liradır.
  Mevsimlik nal ve koşum masrafı ise 150-200 Tl. arasındadır.
  Bir çift manda ortalama altı bin liradır.
  Çekim sırasında mandalar sık sık sakatlanmakta ve kesilmek zorunda kalınmaktadır.
- Hepsi sigortasızlıktan şikâyetçidir.
- Kooperatifin bir işe yaramadığını, sendika kurmanın gerektiğini savunmaktadırlar.
- Orman memurlarının rüşvet almasından şikâyetçiler.
- Orman İşletmesinin keyfi idaresinden bıkmışlar.
- Çoğu Adalet Partisine oy atmış olmasına rağmen, iktidardan hiç memnun değiller.
- İçlerinde Türkiye İşçi Partisine oy atmış olanlar da var.
- HAKLARINI ALABİLMEK İÇİN HEPSİ DİRENMEK VE MÜCADELE ETMEK GEREKTİĞİNE İNANIYORLAR.

Sömürücüye Yumruk

SENDİKAMIZI KURUP DİRENELİM.

ORMANDA, kesim ve çekimde çalışanlar, yok yere çalıştıklarını, yaşama şartlarının gün geçtikce daha kötüye gittiğini görmekteler. Kesim ve çekim ücretleri [illegible] beri artırılmamıştır. Halbuki, o günden bu yana hayat en az bir misli pahalılanmıştır.

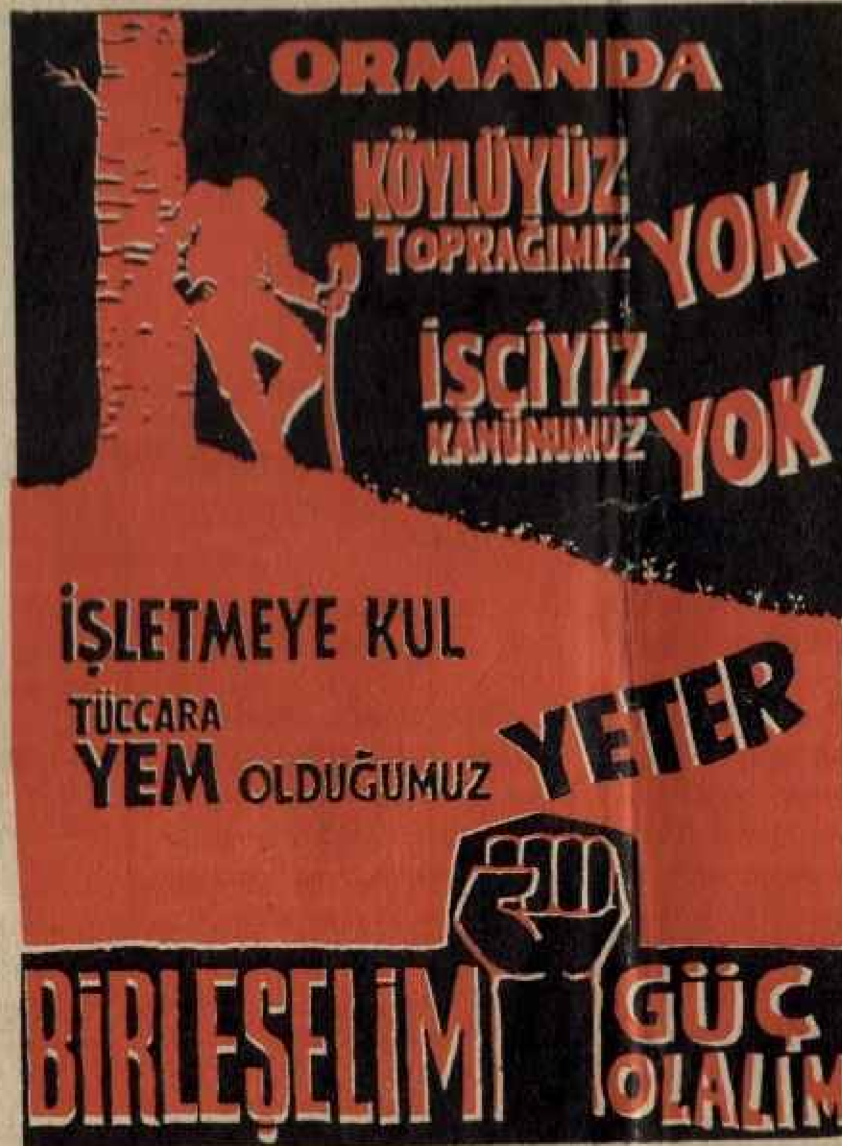
MAKTA da çalışan ORMAN İŞÇİLERİ, iş kanununa alınmamıştır. Sigortalı sayılmamıştır. İş kazasından öldüğünde, ne işletmeden tazminat alınır, ne de sigortadan maaş bağlanır. Bu sömürü düzeninde kurulan KOOPERATİFLERİN de, ormanda çalışanlara hiç faydası olmamıştır. ZENGİNLERİN İŞİNE YARAMIŞTIR.

ORMAN İŞÇİLERİ, işçinin iktisadi mücadele teşkilâtı kooperatif değil SENDİKADIR. Siz de fabrika işçileri gibi SENDİKA KURUN. İşletmeye karşı sendikada birleşin. Ancak sendika yoluyla işletmeye karşı mücadele edebilir, ücretlerinizi arttırabilirsiniz. Haklarınız verilmediğinde GREV YAPARSINIZ. DİRENİRSİNİZ.

ORMAN İŞÇİLERİ...

SENDİKA KURUN. SENDİKADA BİRLEŞİN.

Sömürücüye Yumruk

TÜRKİYEDE ORMANCILIK

Orman, Türkiye'nin ekonomisinde tabiatın verdiği önemli bir kaynaktır. Orman sahasında 22575 adet köy, ve buralarda oturan 11.586.438 orman köylüsü vardır. Bu rakamlara ormana 10 km. yakın köylerde girmektedir. Çoğunlukla dağ köylüleri olarak nitelendirdiğimiz bu yerlerde Türkiye'nin milli gelirden en az pay alan yoksul köylüleri oturmaktadır. Bu alanda yaşıyan köylü ailesinin yıllık geliri 2500 Tl.sını geçmez.

Yeni yapılan plânlara göre, orman sahaları 10.584.000 hektardan, 18.273.193 hektara çıkmıştır. Bunun 8.828.690 hektarı baltalık ve bozuk baltalık, 9.444.503 hektarı ise koru ve bozuk korudur. Koruluk ve bozuk koruluk olan orman sahasında, hektar başına, yıllık, ortalama 2 M3 verim alınacağı hesap edilmektedir. Bu verimin % 70'i sanayi odunudur. Bu durumda Türkiye'deki ormanların yıllık kapasitesi 12.6 milyon metremikaptır. Halbuki 1968 yılında elde edilen istihsal 4.307.801 metremikaptır. Demek ki, ormanın ancak üçtebiri işlenmekte, ...risi ziyan olmaktadır.

ORMAN KÖYLÜLERİNİN DURUMU

Orman köylerinde tarlalar genellikle meyillidir. Topraklar çoğunlukla aşınmış olduğundan verimi düşüktür. Toprağın muhafazası için hiç bir tedbir alınmamaktadır.

Verimli tarlalar, vadilerde dar şeritler biçiminde yer almakta

ORMAN KÖYLÜSÜ VE İŞLETME

Türkiye de orman ürünlerinin önem kazanması üzerine patronların iktidarı ORMAN BAKANLIGINI kurmuştur. Bu bakanlığın amacı ve görevi orman köylüsünü kalkındırmak değil, onun sırtından milyonlar vuran yerli ve yabancı patronları daha zengin etmektir. Çünkü, Türkiye de Devlet işletmelerinin kuruluş gayesi, özel teşebbüs yetiştirmek ve onu zenginleştirmektir. Orman işletmesinin de gayesi budur. Nitekim, orman da kesim ve çekim ücretleri bir türlü artmazken kereste tüccarlarının kazancı artar. Çünkü, stok sahalarında açık artırma ile satılan tomruklar çok ucuza alınıp, şehirlerde iki-üç misli pahasına satılmaktadır. Asıl yükü çeken orman köylüsü aç kalmakta, parayı onun sırtından geçinen bir avuç asalak tüccar milyonlar kazanmaktadır.

İşletme, köylüden kopmuştur. Köylünün, dairelerde işinin yapılması, memurların insafına kalmıştır. Ama patronların ve tüccarların işi bir dakika görülür.

Makta verilirken tamamen keyfi hareket edilir. İtiraz edilmez. Aksi halde, köylü o sene çalışacağı maktayı kaybeder. Kesim memurlarının tomruk hesapları hiç bir zaman tam değildir. Muhakkak eksiktir. Aradaki fark devamlı olarak başkalarının cebine gider.

Yaz aylarında, işletme memurlarının yaptıkları kuzu çevirme alemleri köylünün gözünde çok anlamlıdır. Her yerde lüks lojmanlar ve her dairede köylüye tepeden bakma hastalığı.

Bu arada koruma memurlarının aldıkları rüşvetler artık normal bir işlem sayılmaktadır. Verilen tavuk ziyafetleri de cabası.

Orman işletmesi bu düzende, zenginin daha zengin olmasına yardım etmek de, orman köylüsü ve işçisini ezmektedir.

TOMRUK ALTINDA KALMIŞ KÖYLÜ HASTAHANEDE

«31 nci bölümde çalışırken kazalanmış. Düze indirilen tomruk yamaçta takılmış, düzeltirken üzerine düşmüş. 8 kutrunda Sol kolu kırık. Sağ dizinde şiş var. Hadise 22 Temmuzda olmuş.

Kendisi E.K.I mükelefiyet zamanında da çalışmış 1954 yılında ocağı bırakmış. Şimdi devamlı olarak ormanda çalışıyor. Yaş 65 7 çocuğu var. en küçüğü 15 yaşında.

Bize verilen para az ama ne yapalım yapacak başka hiç bir iş yok. Ne sigortamız ne sendikamız var. Nasıl mücadele edelim diyor.

ORMAN KÖYLÜSÜ ve KERESTE TÜCCARI

Orman köylüsünün kesip çektiği tomruk ve odunun bir miktarını artırmaya girmeden alma hakkı vardır. (Tomrukta 10 m³ ü çekmemek şartıyla üretilen miktarın %10'unu, odunun ise %50 - %100'ünü). Gerçekte ise, çoğu yerlerde bu hak verilmemektedir. Orman köylüsü kuvvetli bir teşkilata sahip olmadığı için bu haklarını alamamaktadır. Tek tek, işletme karşısında güçsüzdür. Eziktir. Arkasında onu koruyacak hiç bir şey yoktur!

Demek, kuvvetli olmak gerek. Birleşmek gerek. Hak ne kadar para kaybediyor orman köylüsü teşkilatlı olmadığı için.

Orman Genel Müdürlüğünce hazırlanan kitapta neler yazıyor? 1961 yılında 1 milyon 404 bin 101 m³ tomruk gayri mamul olarak satılmıştır. 1966 yılında ise 2 milyon 840 bin 417 m³. Toplam olarak 6 yıl içinde tomruk satışı 12 milyon 431 bin 438 m³ tür. Eğer orman

...etremikaptır. Demek ki, ormanın ancak üçtebiri işlenmekte, ...irisi ziyan olmaktadır.

ORMAN KÖYLÜLERİNİN DURUMU

Orman köylerinde tarlalar genellikle meyillidir. Topraklar çoğunlukla açma olduğundan verimi düşüktür. Toprağın muhafazası için hiç bir tedbir alınmamaktadır.

Verimli tarlalar, vadilerde dar şeritler biçiminde yer almaktadır. Diğer tarlalarda ise, toprak sığdır. Her türlü nebatın yetiştirilmesine elverişli değildir. Tarlalarda, hangi nevi nebatın ekimiyle verim alınacağı hususunda hiç bir çalışma yapılmamıştır. Bütün orman köylülerinde geleneksel tarım ürünleri (buğday-mısır) ekilir. Umumiyetle verim çok düşüktür. Ektiklerinin karşılığını zor alırlar. Elde edilen ürün altı aydan fazla dayanmaz. İklim serttir, çalışacak günler sayılıdır. Orman köylüsü el emeğine dayanmak zorundadır. Ulaşım ve haberleşme problemleri halledilmemiştir. Bir orman ailesi, bir çift manda, bir inek ve kümes hayvanlarına sahiptir. Ahır hayvancılığı yapılmadığından merâlar önem kazanmakta, bu yüzden orman işletmesi ile sık sık ihtilâfa düşülmektedir. İnekler yerli olup, günde 1-2 kg. süt vermektedir. Tavukculuk ilkel metodlara dayalıdır.

ORMAN KÖYLÜLERİ GEÇİMİNİ ORMAN VARLIĞINDAN SAĞLAMAK ZORUNDADIRLAR.

Ormanda bir miktar arazi açıp işlemek veya ormanı dilediği gibi kesip satmakla orman köylüsü kalkınamaz. Orman köylerinde nüfus başına düşen gelir, milli gelir ortalamasının ancak % 20 si kadardır.

Orman köylülerinin kalkınması için, patronların iktidarı ve onun adamları çeşitli yollar göstermektedirler. Ne derler: «İlkel zıraati ve ilkel hayvancılığı ıslah edecek çalışmalar, el zanaatları, avcılık turizm gibi yan gelirleri geliştirmek.» Bunlar hiç bir zaman yeterli bir yol değildir.

Orman köylüsünün istekleri bunlar değildir. **Orman köylüsü toprak değil DEVAMLI İŞ istemektedir.** Bu ise ancak, sosyalist iktidarla ve Türkiye'nin sanayileşmesiyle mümkündür.

A. Hamdi Dinler

ORMAN KÖYLÜSÜ ve TÜCCAR

Orman köylüsünün tarladan aldığı ürün çoğu yerde kış ortasına kadar zor yetişir. Orman da çalışırken aldığı para ise çoktan tükenmiştir. Elinde para kalmamıştır. Şekere, tuza, gazyağına para yetiştirmek kolay mı? Hele artan hayat pahalılığı ve DEVAMLI YAPILAN ZAMLAR.

ORMAN KÖYLÜSÜNÜN DEVAMLI İŞİ YOKKİ PARASI OLSUN.

Başlar tüccardan veresiye mal almağa. Tüccar yüz kuruşluk malı, deftere yüzkırk kuruş olarak yazar. Mısır, buğday derken bir de saman eklenir bunlara. Hayvanlarının yemi bitmiştir. Artık düşmüştür tüccarın eline. Bütün ümidi, gelecek sene, ormanda çalışıp bu borcu ödemesidir. Ama bugüne kadar kim ödiyebilmiştir. Ortalama bütün orman köylülerinin beş-altı bin lira borcu vardır. Tüccarın insafı yoktur. Mal satarken çuvalların darasını bile düşmez. Sülük gibi emer orman köylüsünü.

Demek, kuvvetli olmak gerek. Birleşmek gerek. Bak ne kadar para kaybediyor orman köylüsü teşkilatlı olmadığı için.

Orman Genel Müdürlüğünce hazırlanan kitapta neler yazıyor? 1961 yılında 1 milyon 404 bin 101 m³ tomruk gayri mamul olarak satılmıştır. 1966 yılında ise 2 milyon 840 bin 417 m³. Toplam olarak 6 yıl içinde tomruk satışı 12 milyon 431 bin 438 m³ tür. Eğer orman köylüsü teşkilatlı olsaydı, bu satılan tomruğun %10'unu söke söke işletmeden alırdı (yani 1 milyon 243 bin 143 m³). Artırmasız olarak. Her m³ da en az 200 TL kâr etme, bu 248 milyon 628 bin 143 TL eder. Bu para doğrudan doğruya orman köylüsünün cebine girecekti. Her sene bu miktar artmaktadır.

İşte, teşkilatlı olmanın faydaları. Hem de bu düzende.

ORMAN KÖYLÜSÜ DİKKAT ET. TEŞKİLATLAN. SENDİKANI EN KISA ZAMANDA KUR.

6 yılda üretim, imalat, ulaştırma olarak ortalama senede 322 milyon 452 bin 061 TL milyonlarca orman köylüsünün eline geçmektedir. Bu, çok cüzi bir paradır. En az 7 milyon orman köylüsünün orman içinde yaşadığını düşünürsek. Buna mukabil bir avuç asalak kereste tüccarının, hiç çalışmadan oturduğu yerden, orman köylüsünün sırtından kazandığı para milyonları bulmaktadır.

İşte hesaplar!.. 748 milyon 437 bin 900 TL odundan, 1 milyar 243 milyon 143 bin 800 TL tomruktan. Yani aracı tüccarlar 6 yılda 2 milyar 27 milyon 581 bin 700 TL kazanmışlar en az. Bu, senede 337 milyon 930 bin 280 TL eder. Bunlar kâr olarak en düşük rakamlardır.

Bir aracı tüccarın eline ortalama olarak 337 bin 930 TL geçmektedir.

İşte, orman köylüsünün sırtından para kazananların durumu.

İşte, teşkilatlanması gereken orman köylüsü. Sendikasını kurması gereken orman köylüsü.

KUMLUCA

KUMLUCA ORMAN KÖYLÜLERİYLE KONUŞMA

39. BÖLME. Bizleri Kavaklı Kaldırım köyünden MUSTAFA YILMAZ ve merkez mahallesinden OSMAN YILMAZ karşıladılar. Burası, Aksu çayı, CURUM DERESİ MEVKİİ. Bize sayvanda yer gösterdiler. Ve dediler ki:

«Burada yatıp kalkarız. Yemeklerimizi kendimiz pişiririz. Senede dört ay çalışırız. Günde onüç-ondört saat. Çekim hayvanının gücüne göre de ağaç keseriz. Bir çift mandanın günlük masrafı 30 Tl.

Bir çift manda ile günde 50 Tl.lık iş yaparsın. Mandanın masrafı çıkınca yövmiyemiz 20 Tl. ya gelir. Nal ve koşum masrafı ise bir mevsimde 150 Tl.

Çekimde kaza fazla olur. Ceremesini kimse ödemez. Yükleme de günde aldığın 20-30 Tl. arası. Yüklemenin parasını kamyon sahibi verdiğinden, ücreti kendisi tayin eder. Yükleme de kaza çok olur. Ölüm, sakat kalmak bizler için sanki. Sigortalı olmayı kim istemez. Amma aldığımız para bize yetmiyor. Sigortaya verilecek parayı nereden bulalım?»

Sendika kurmak istiyorlar mücadele aracı olarak. Kooperatif kurmuşlar. Fakat kendilerine bir faydası olmamış.

KOZCAĞIZ

HASANKADI ORMAN IŞÇİLERİ ARASİNDA

114. makta. Tomruk kamyonuyla geldik buraya. Orman yolu inşaatı devam ediyor. Gazetenin afişlerini ağaçlara astık. Köylüler «işte dertlerimiz burada yazılı» dediler. Tomrukların üzerine oturup konuşmağa başladık. İçlerinden biri Zonguldak kömür madenlerinde çalışmış. Adı: EMİN AKÜN. Anlattı:

«bir çift mandam var. Borçla aldım. Amma daha borcumu ödiyemedim. Aşağı yukarı 10 bin lira borcum var» diyor.

Orman çalışmasını sorduk. Aslında her yerdekinin aynı. Dertleri de aynı. Anlattılar:

«Makta da sekiz kişi çalışırız. Sabahtan akşama kadar. Hiç durmadan, dinlenmeden. Kesimi iki kişi yapar. Motorlu deste re ile kesim yaparlar. Bir mevsimde elimize geçen para 4 bin lirayı aşmaz. Bizim bu çalışmada en büyük masrafımız mandanın yem ihtiyacıdır. Günde ortalama 35 lirayı buluyor. Aldığımız paranın çoğunun onlar yiyor.

Yol üzerinde gördüğünüz bütün odunları biz istif ettik. Ama bir türlü ana depoya kaldırmıyorlar. İlle de önce tomruk kalksın diyorlar. Halbuki yağmur ayları başlarsa kamyonların buraya girmesi imkânsızdır. O zaman bütün odun istifleri gelecek seneye kalır ve çürür. Böylece bizim % 50 odun hakkımız havaya gider.»

Sohbet koyulaştı. En dertlisi Emin Akün. Durmadan anlatıyor.

«Orman suçundan mahkum oldum. 2800 lira ceza ödedim.» dedi.

Orman memurlarının rüşvet alışından yakınıyor. Mısırla buğday ekermiş tarlasına. İki camışı, bir ineği varmış.

«Pazara satmağa ne götürürsün?» deyince, acı a[illegible] güldü.

«Ne diyorsun sen, biz her şeyimizi pazardan alırız, her gidişte en az 50 lira harcarız.» dedi.

uzun ağacı kamyonun kenarına dayıyor ve ite ite tomrukları kamyona yüklüyorlardı. Çok tehlikeli bir işti. Aldıkları ücret günde 20 liraydı. En fazla kaza da bu yükleme işinde oluyormuş.

Bu arada, orman yolunu yapan, dozerin operatör yardımcısı yanımıza geldi. Bir müddet evvel yolu açmak için atılan lağımlardan başı yarılmış. İşletmenin bir vasıtasını bulmak mümkün olmamış. Bartın'a 6 saatte vasıl olabilmiş ve bu yüzden çok kan kaybetmiş. Hâlâ kendini toparlıyamamış.

Geceleyin makta da, dozer işçileriyle kaldık.

Ertesi sabah Hasankadıya doğru yayan yola çıktık. Yolumuzun üzerindeki bir makta da Gökçedereli çekimde çalışan köylülere rastladık. On kişiler. Bu sene 344 kök almışlar. 265 tanesi tomruk çıkmış. «Her birimizin eline 500 lira bile geçmiyecek» diyorlar. Dertleri hep aynı.

Bu sırada Hasankadılı bir arkadaşa rastladık. Beraberce yürüyerek Hasankadıyla geldik. Bize, geçen sene dere ıslahı için yapılan istinat duvarını gösteriyor. Temelleri havada. İki-üç sene sonra dere bu duvarı çökertecek. Binlerce lira masraf boşa gitmiş.

Hasankadıdan yine bir tomruk kamyonu ile ayrılıyoruz.

A. Hamdi Dinler

yı kim istemez. Amma aldığımız para bize yetmiyor. Sigortaya verilecek parayı nereden bulalım?»

Sendika kurmak istiyorlar mücadele aracı olarak. Kooperatif kurmuşlar, Fakat kendilerine bir faydası olmamış.

«Yalnız ağalara sermaye verdik. Ağalara apartıman dikiverdik. Başka bir şey yapmadık. Kendimize bir gelir, kâr sağlamadık. Ağaların altına araba alıverdik. Fakir öküzcünün cebinde 100 lirası vardı, onu da verdi kurtuldu.» dediler.

Sonra da kooperatifin hikayesini özetlediler: Siyasi gücü olan zengin bir muhterem zat, bol vaatlerle Kumluca Nakliyeciler Kooperatifini kurmuş. Köylüden 1000, kamyoncudan 1000 lira almış. Toplanan paranın 46 bin lirası ile kendi köhne hızarını kooperatife satmış. Satan, alan, kullanan hep bu zat-ı muhterem. Kooperatif köylüye hiç bir fayda sağlamamış.

«MESELE DEVAMLI İŞTİR. Biz en düşük memur ücretine razıyız. Orman köylüsünün sırtından kâr eden Orman İşletmesi ise, ormanda çalışanların hiç bir derdine derman olmaz. Burada bir bölge şefi var. Geçen yıl arkadaşımız tomruk altında kaldı. Dağda öküzden başka bir vasıta yok. Koştuk, rica ettik bölge şefine. Arkadaşımızı hastahaneye yetiştirmek için işletmenin arabasını istedik. Bölge şefi kahvede oyun oynuyordu. Başını bile çevirip bakmadı. Arkadaşımız üç saat ormanda kaldı. Altı saat de Bartın'a getirebildik. Kan kaybından öldü.

Gerektiği kadar iş vermiyorlar. Kesim ve çekim fiyatlarında bir artma yok. Kesim 7.5 Tl. Çekim de ise 2-3 liralık bir düşme bile var.

Odun hakkımızı ormandan vermiyorlar. Ana depodan alın diyorlar. Depoya indikten sonra, fiyat, vay katip parası, vay israf parası diye yükseliyor.» dediler bize.

Bakkala, tüccara 7-8 bin lira borcu olan çok. Bu borç hiç eksilmez. Günden güne artar. Banka kredilerinden faydalanamazlar. Faize, mandasını, öküzünü, tarlasını yatıran ve hatta çoluğunu çocuğunu köyünde bırakıp gurbet ellerine çalışmağa giden orman köylüleri mücadele azmiyle dolu.

Yıldırım Eryılmaz-Nurdan Orpen

ce, acı acı güldü.

«Ne diyorsun sen, biz her şeyimizi pazardan alırız, her gidişte en az 50 lira harcarız.» dedi.

Bu sırada geldiğimiz kamyonun yüklemesi yapılıyordu. Koca tomrukları yüklemek için, iki

DİRGİNE

DİRGİNE ORMAN İŞÇİLERİYLE SOHBET

DİRGİNE, yanındaki Akçebey köyüyle beraber 2000 insanın yaşadığı orman köylerinden biri. Kahvedeyiz. Köylülerle konuşuyoruz. Diyorlar ki :

«Dirgine de toprak hem az hem de verimsizdir. Ektiğimiz tohumun bir mislini zor alırız. Bu yüzden bütün geçimimiz ormana bağlıdır. Halbuki kesim ve çekime verilen ü c r e t l e r 1962 yılındanberi artmamıştır. Sadece stokda, istifde çalışanlara, çam ve köknara 50 kuruş zam verilmiştir. Hayat pahalılığı günden güne artar, ücretlerimiz artmaz.
İşçi sayılmayız. Sigortamız yoktur. Ölen ve kazalanana tazminat verilmez. Dirgine den YUSUF ADATEPE'nin ormanda çalışırken ayağı kırıldı. Parasızlıktan ayağını bir senedenberi tedavi ettiremedi.»

Orman İşçilerinin en büyük derdi İşletmesi. Hepsi şikâyetci. Ramazan Salbaşı, işletmeyle olan münasebet ve şikâyetlerini şöyle anlattı:

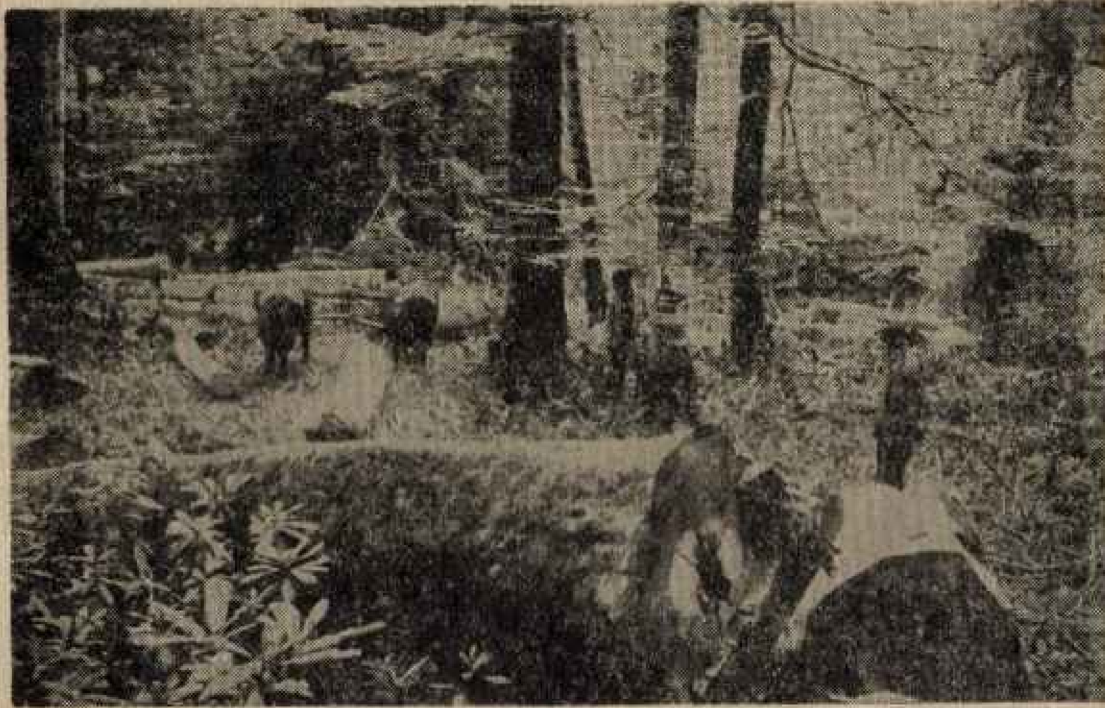
«Mevsim başında makta almak için İşletmeye başvururuz. Kesim-çekim fiyatlarının düşüklüğüne itiraz edecek olsak, bizi, maktayı başkalarına vermekle tehdit ederler. İşletmenin düşüncesi «bunlar nasıl olsa aç, çalışmaya mecburdurlar.» deyip fiyatları artırmak değil, aksine daha da düşürmektir.»

Dirgine orman işçilerinin derdi bununla da bitmiyor. İşletme «Orman içidir» diye yıllardanberi ekilen topraklara el koymaktadır. İşletme, Dirgine köyünün merasını tomruk istif sahası olarak kullanmakda ve köye yılda 2 bin lira vermektedir. Ancak Orman tahdit komisyonu, bu mera için «orman sahasıdır» kararı vermiş ve işletme de 2 bin lira kirayı kesmiştir.

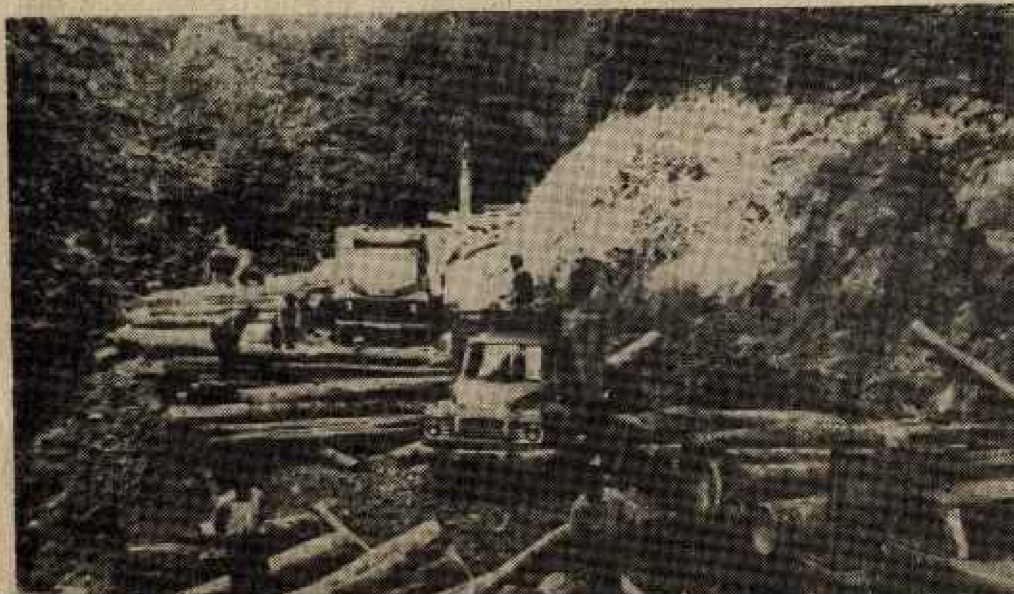
Dirgine orman köylüsünün toprağı kendine bakmaz, ormanda çalışmasından aldığı para boğazına yetmez. Sonra da gider tüccara yem olur. 95 liralık bir çuval un, veresiye olunca 110-115 liradır. Bütün köylü tüccara borçludur. Bu borç hiç tükenmez, aksine günden güne artar.

Oktay ZOR

ORMANDA ÇALIŞANLARIN DURUMU

ORMANDA KESİM ve ÇEKİM

ORMAN KÖYLÜSÜNÜN SENELİK KAZANCI 2 BİN LİRA
KERESTE TÜCCARININ SENELİK KAZANCI 200 BİN LİRA

ORMANDA ÖLÜM

ORMANDA YÜKLEME

YORUM

ORMANDA ÇALIŞANLAR,

Sizler Türkiye'nin en yoksul tabakasını teşkil ediyorsunuz. Senede üç ay çalışmakla elinize geçen para borcunuza bile yetmez. Sizin kesip-çekip-yükleyip-istiflediğiniz tomruklardan bir avuç vurguncu milyonlar kazanmakta.

NİÇİN..?

Çünkü, bu düzen: işçinin sırtından kazanan FABRİKATÖRLERİN, köylünün sırtından kazanan TÜCCARLARIN-TEFECİLERİN düzenidir. Siyasi iktidar bunların iktidarıdır. Bu iktidar zengini daha da zenginleştirmekte, yoksulu daha da yoksullaştırmaktadır.

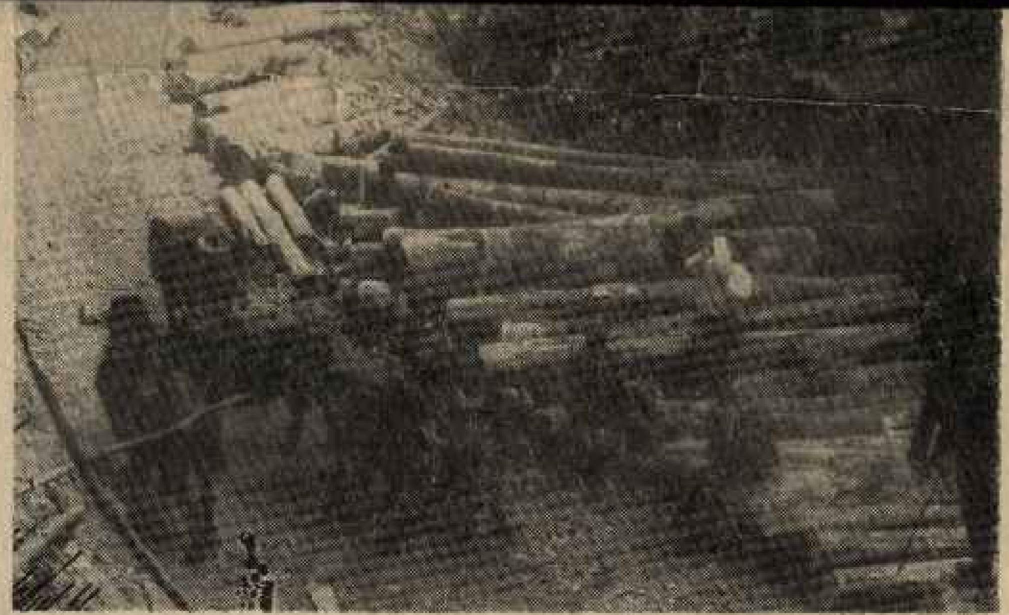
Ormanda çalışanlar, sizin kurtuluşunuz, İŞÇİ SINIFININ kurtuluşuna bağlıdır. Sizleri bu yoksulluktan kurtaracak ancak işçilerdir. Onlar şehirlerde patronlara (fabrikatörlere) karşı mücadele etmektedirler. Mitingler, yürüyüşler, grevler, işgaller yapmaktadırlar. İŞÇİ SINIFI bu mücadelesini, sendikaları vasıtasıyle yapmaktadır.

Sizler de, kendi kuracağınız sendikalarda böyle mücadeleler yapmak zorundasınız. Haklar verilmez, alınır.

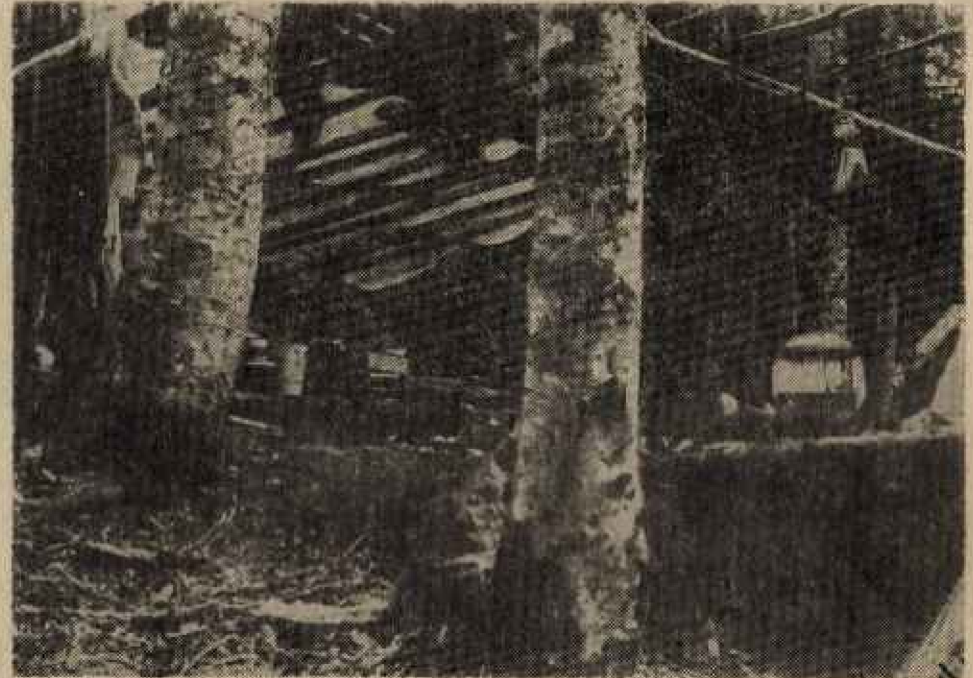
Fakat bunlar da yetmez. Bunlar günlük ücret artırma (EKONOMİK) mücadeledir. Asıl mücadele siyasi mücadeledir. SİYASİ İKTİDAR mücadelesidir. Bu da siyasi parti vasıtasıyla olmaktadır. İşçilerin ve yoksul köylülerin partisi TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİDİR.

Sömürücüye Yumruk

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK, Maden işçisinin siyasi gazetesi. Sahibi : HÜSAMETTİN GÜVEN, Sorumlu müdür : A. HAMDİ DİNLER. 15 günde bir çıkar. Yıl : 3, sayı : 29. Fiyatı : 25 Kuruş. İdare Merkezi : TAFLAN kahvesi üstü. mektuplaşma adresi : P.K. 27 — ZONGULDAK. Baskı tarih : 10.9.1970.
Dizgi ve baskı, **Baylan Basım ve Ciltevi** — İzmir Cad. No 2/B
Yenişehir - ANKARA

ORMANDA MAKTA

ORMANDA YATAKHANE